Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (esimene koda)

7. juuli 2016*

Eelotsusetaotlus — Konkurents — ELTL artikkel 101 — Lihtlitsentsileping — Patent — Õiguste rikkumise puudumine — Tasu maksmise kohustus

Kohtuasjas C-567/14,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel cour d'appel de Paris (Prantsusmaa) 23. septembri 2014. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 9. detsembril 2014, menetluses

Genentech Inc.

versus

Hoechst GmbH,

Sanofi-Aventis Deutschland GmbH,

EUROOPA KOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja president R. Silva de Lapuerta, kohtunikud A. Arabadjiev, J.-C. Bonichot, C. G. Fernlund (ettekandja) ja E. Regan,

kohtujurist: M. Wathelet,

kohtusekretär: ametnik V. Tourrès,

arvestades kirjalikus menetluses ja 20. jaanuari 2016. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

— Genentech Inc., esindajad: advokaadid E. Kleiman, S. Saleh, C. Ritz, L. De Maria, E. Gaillard ja J. Philippe ning *Rechtsanwalt* P. Chrocziel ja *Rechtsanwalt* T. Lübbig,

— Hoechst GmbH ja Sanofi-Aventis Deutschland GmbH, esindajad. advokaadid A. Wachsmann, A. van Hooft, M. Barbier, A. Fisselier ja T. Elkins,

— Prantsuse valitsus, esindajad: D. Colas, D. Segoin ja J. Bousin,

— Hispaania valitsus, esindaja: A. Rubio González,

— Madalmaade valitsus, esindajad: M. Bulterman ja M. de Ree,

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

— Euroopa Komisjon, esindajad: A. Dawes, B. Mongin ja F. Castilla Contreras,

olles 17. märtsi 2016. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus puudutab küsimust, kuidas tõlgendada ELTL artiklit 101.

2 Taotlus on esitatud ühelt poolt Genentech Inc. ning teiselt poolt Hoechst GmbH ja Sanofi-Aventis Deutschland GmbH vahelises vaidluses, mis käsitleb patentidest tulenevaid õigusi käsitleva litsentsilepingu täitmist puudutava vahekohtuotsuse tühistamist.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

3 6. augustil 1992 andis Behringwerke AG Genentechile ülemaailmse lihtlitsentsi (edaspidi „litsentsileping“) inimese tsütomegaloviiruse aktivaatori (edaspidi „CMVH aktivaator“) kasutamiseks. Selle tehnoloogia kohta oli 22. aprillil 1992 välja antud Euroopa patent nr EP 0173 177 53, mis tühistati 12. jaanuaril 1999, samuti kaks Ameerika Ühendriikides vastavalt 15. detsembril 1998 ja 17. aprillil 2001 välja antud patenti US 522 ja US 140.

4 Genentech kasutas CMVH aktivaatorit, et lihtsustada desoksüribonukleiinhappe (DNA) järjestuse transkriptsiooni, mis on vajalik bioloogilise ravimi tootmiseks, mille toimeaine on rituximab. Genentech turustab seda ravimit Ühendriikides kaubandusliku nimetusega Rituxan ning Euroopa Liidus nimetusega MabThera.

5 Litsentsilepingu suhtes oli kohaldatav Saksa õigus.

6 Litsentsilepingu punktist 3.1 nähtub, et Genentech on vastutasuks CMVH aktivaatori kasutamise õiguse eest kohustatud maksma:

— ühekordset tasu 20 000 Saksa marka (DEM) (ligikaudu 10 225 eurot);

— iga-aastast kindlasummalist tasu 20 000 DEM-i;

— jooksvat litsentsitasu 0,5% litsentsisaaja, temaga seotud äriühingute ja all-litsentsisaajate valmistoodete netomüügist.

7 „Valmistooted“ on litsentsilepingus määratletud kui „kaubeldav kaup, mis sisaldab litsentsitud toodet ja mida müüakse sellisel kujul, mida saab patsientidele manustada ravis kasutamiseks või kasutada diagnostikaprotseduuris ja mida ei kasutata ega turustata enne nende kasutamist uue ravimi koostises, töötlemiseks, uuesti pakendamiseks või märgistamiseks“. Selle lepingu kohaselt tähendab väljend „litsentsitud toode“ „materjali (sealhulgas organisme), mille tootmine, kasutamine või müük rikuks käesoleva lepingu puudumisel üht või mitut kehtivat nõudlust, mis on hõlmatud litsentsitud patentidega seotud õigustega“.

8 Genentech maksis ühekordse tasu ja iga-aastase tasu, kuid ei maksnud Behringwerke õigusjärglasele Hoechstile kunagi jooksvat litsentsitasu.

9 30. juunil 2008 esitas Hoechsti tütarettevõtja Sanofi-Aventis Deutschland Genentechile päringu valmistoodete kohta, mida ta müüs jooksvat litsentsitasu maksmata.

10 27. augustil 2008 teatas Genentech Sanofi-Aventis Deutschlandile oma otsustest litsentsileping alates 28. oktoobrist 2008 lõpetada.

11 Kuna Hoechst leidis, et Genentech oli kasutanud CMVH aktivaatorit, tasumata jooksvat litsentsitasu, esitas ta 24. oktoobril 2008 litsentsilepingu punktis 11 ette nähtud vahekohtuklausli alusel selle äriühingu vastu vahekohtu hagiavalduse.

12 27. oktoobril 2008 esitas Sanofi-Aventis Deutschland United States District Court for the Eastern District of Texasele (Ameerika Ühendriikide Texase idapiirkonna föderaalkohus) kaebuse litsentsitud patentidest tulenevate õiguste rikkumise kohta Genentechi ja Biogen Idec Inc. vastu. Need äriühingud esitasid samal päeval nende patentide tühisuse tuvastamise hagi United States District Court for the Northern District of Californiale (Ameerika Ühendriikide California põhjapiirkonna föderaalkohus). Viimati nimetatud kohus liitis need kaks kaebust, mille ta 11. märtsi 2011. aasta otsusega rahuldamata jättis.

13 22. märtsi 2012. aasta otsusega jättis United States Court of Appeals for the Federal Circuit (Ühendriikide föderaalringkonna apellatsioonikohus) rahuldamata apellatsioonkaebuse, mille Sanofi-Aventis Deutschland selle otsuse peale oli esitanud.

14 5. septembri 2012 tehtud kolmanda osalise vahekohtuotsusega (edaspidi „kolmas osaline vahekohtuotsus“) otsustas ainus vahekohtunik, et Genentech on kohustatud maksma Hoechstile jooksvat litsentsitasu.

15 10. detsembril 2012 esitas Genentech cour d’appel de Paris’le (Pariisi apellatsioonikohus) hagi nõudega kolmas osaline vahekohtuotsus tühistada.

16 25. veebruaril 2013 tegi ainus vahekohtunik lõpliku vahekohtuotsuse ja neljanda osalise vahekohtuotsuse nõude suuruse ja kulude kohta, mõistes Genentechilt lisaks vahekohtu- ja advokaadikuludele Hoechsti kasuks kahjuhüvitisena välja 108 322 850 eurot koos lihtintressiga. Seda lõplikku vahekohtuotsust täiendati 22. mai 2013. aasta täiendava otsusega.

17 Cour d’appel de Paris (Pariisi apellatsioonikohus) pööras 3. oktoobri 2013. aasta kohtumäärusega kolmanda osalise vahekohtuotsuse täitmisele ning jättis liitmata Genentechi esitatud kolmanda osalise vahekohtuotsuse, 25. veebruari 2013. aasta lõpliku vahekohtuotsuse ja 22. mai 2013. aasta täiendava otsuse tühistamise hagid.

18 Eelotsusetaotluse esitanud kohtul tekib kolmanda osalise vahekohtuotsuse tühistamise menetluse raames küsimus, kas litsentsileping on kooskõlas ELTL artikliga 101. Ta märgib, et ainus vahekohtunik leidis, et litsentsisaaja oli selle lepingu kehtivusajal kohustatud maksma lepingulisi tasusid isegi juhul, kui patentide tühistamine on tagasiulatuva jõuga. Tal on küsimus, kas niisugune leping on vastuolus ELTL artikliga 101, kuivõrd see kohustab litsentsisaajat maksma tasusid, mille alus on antud õigustega seotud patentide tühistamise tõttu nüüdseks ära langenud ja paneb selle „ebasoodsasse konkurentsiolukorda“.

19 Neil asjaoludel otsustas cour d’appel de Paris menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas ELTL artikli 101 sätteid tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus, et patentide tühistamise korral rakendatakse lepingut, mis kohustab litsentsisaajat maksma tasusid pelgalt litsentsitud patentidega seotud õiguste kasutamise eest?“

Eelotsuse küsimuse analüüs

Vastuvõetavus

20 Hoechst ja Sanofi Avantis Deutschland (edaspidi koos „Hoechst“) ning Prantsuse valitsus väidavad, et eelotsusetaotlus on vastuvõetamatu; Euroopa Komisjon ei ole sellega nõus.

21 Esiteks, Hoechst väidab sisuliselt, et siseriiklikku menetlust reguleerivad normid ei võimalda eelotsusetaotluse esitanud kohtul niisugust küsimust esitada, rikkumata oma pädevust. Hoechst teatab, et seetõttu esitas ta Cour de cassationile (Prantsusmaa kassatsioonikohus) eelotsusetaotluse peale apellatsioonkaebuse.

22 Siiski tuleb meelde tuletada esiteks, et ELTL artikli 267 alusel ei ole Euroopa Kohtul pädevust otsustada ei siseriiklike seaduste või määruste sätete tõlgendamise ega nende sätete liidu õigusele vastavuse üle (vt eelkõige kohtuotsus, 11.3.2010, Attanasio Group, C-384/08, EU:C:2010:133, punkt 16 ja seal viidatud kohtupraktika), ning teiseks, et Euroopa Kohus ei pea kontrollima seda, kas eelotsusetaotlus on vastu võetud kohtukorraldust ja -menetlust reguleerivate siseriiklike õigusnormide kohaselt (kohtuotsused, 14.1.1982, Reina, 65/81, EKL, EU:C:1982:6, punkt 8, ning 23.11.2006, Asnef-Equifax ja Administración del Estado, C-238/05, EKL, EU:C:2006:734, punkt 14).

23 Euroopa Kohus peab lähtuma liikmesriigi kohtu esitatud eelotsusetaotlusest, kui seda ei ole siseriiklikus õiguses sätestatud võimaliku edasikaebemenetluse käigus tühistatud (kohtuotsused, 12.2.1974, Rheinmühlen-Düsseldorf, 146/73, EU:C:1974:12, punkt 3, ja 1.12.2005, Burtscher, C-213/04, EKL, EU:C:2005:731, punkt 32). Käesolevas asjas nähtub vaidluse käigus esitatud asjaoludest, et 18. novembri 2015. aasta kohtumäärusega jättis Cour de cassation (kassatsioonikohus) eelotsusetaotluse peale Hoechsti esitatud apellatsioonkaebuse rahuldamata; seega ei saa asuda seisukohale, et see tühistati.

24 Teiseks, Hoechst väidab, et eelotsusetaotluse esitanud kohtule ei ole võimalik anda tarvilikku vastust. Ta väidab, et rahvusvahelise vahekohtuotsuse tühistamishagi küsimuses ei ole siseriiklikel kohtutel lubatud kontrollida, kuidas vahekohtunik lahendas konkurentsiküsimused, kui ta lõplikus vahekohtuotsuses leidis, et ELTL artiklit 101 ei ole rikutud.

25 Prantsuse valitsus lisab, et eelotsusetaotlus ei sisalda faktilisi ja õiguslikke asjaolusid, mis on vajalikud esitatud küsimusele tarviliku vastuse andmiseks. Eelkõige ei ole eelotsusetaotluses täpsustatud asjaomase turu või asjaomaste turgude toimimise ja struktuuri tegelikke tingimusi. Eelotsusetaotluse esitanud kohus jättis mainimata teatavad liidu konkurentsiõigusega seotud õigusaktid, mis on ometi asjakohased, ning kogu litsentsilepingule kohaldatavat Saksa õigust puudutava teabe.

26 Seoses sellega tuleb meenutada, et ELTL artiklis 267 sätestatud Euroopa Kohtu ja siseriiklike kohtute vahelise koostöö raames on üksnes asja menetleval ja selle lahendamise eest vastutaval siseriiklikul kohtul kohtuasja eripära arvesse võttes õigus hinnata eelotsuse vajalikkust asjas otsuse langetamiseks ning Euroopa Kohtule esitatavate küsimuste asjakohasust. Kui küsimused on esitatud liidu õiguse tõlgendamise kohta, peab Euroopa Kohus järelikult põhimõtteliselt neile vastama. Siseriikliku kohtu esitatud eelotsuse küsimusele vastamisest on võimalik keelduda vaid siis, kui on täiesti ilmne, et taotletav liidu õiguse tõlgendamine ei ole mingil viisil seotud põhikohtuasja faktiliste asjaolude ega esemega, kui probleem on oletuslik või kui Euroopa Kohtule ei ole teada eelotsuse küsimusele tarviliku vastuse andmiseks vajalikud faktilised ja õiguslikud asjaolud (kohtuotsused, 13.3.2001, PreussenElektra, C-379/98, EKL, EU:C:2001:160, punktid 38 ja 39, ning 22.6.2010, Melki ja Abdeli, C-188/10 ja C-189/10, EKL, EU:C:2010:363, punkt 27).

27 Kuna eelotsusetaotluse esitanud kohtul on tekkinud küsimus, kas ELTL artikliga 101 on vastuolus see, et litsentsilepingut rakendatakse vastavalt tõlgendusele, mis sellele on andnud ainus vahekohtunik, ei ilmne käesolevas asjas selgelt, et Euroopa Kohtule esitatud küsimus tõlgenduse kohta, mis tuleb anda EL toimimise lepingu sellele sättele, ei oma põhikohtuasja lahendamisel tähtsust. Eelotsusetaotluses on lühidalt, kuid täpselt esitatud selle vaidluse alus ja laad, mille lahendus sõltub tema hinnangul ELTL artikli 101 tõlgendusest. Sellest järeldub, et eelotsusetaotluse esitanud kohus määratles oma liidu õiguse tõlgendamise taotluse faktiliselt ja õiguslikult piisavalt, et Euroopa Kohus saaks taotlusele anda tarviliku vastuse.

28 Kolmandaks, Hoechst ja Prantsuse valitsus väidavad, et eelotsusetaotluse esitanud kohtu esitatud küsimus ei vasta põhikohtuasja asjaoludele, kuna Ameerika patente, mis põhikohtuasjas ainsana asjasse puutuvad, ei ole tühistatud.

29 Sellega seoses tuleb tõdeda, et eelotsusetaotluse esitanud kohus on oma küsimuse tõepoolest sõnastanud nii, et seda võiks käsitada sellist konkreetset olukorda puudutavana, kus litsentsisaaja on kohustatud maksma patentidega seotud õiguste kasutamise eest tasusid vaatamata sellele, et need patendid on tühistatud.

30 Kuid nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku punktis 36, nähtub eelotsusetaotlusest – nagu see on sisuliselt käesoleva kohtuotsuse punktides 12 ja 13 ära toodud – selgelt, et eelotsusetaotluse esitanud kohus on täiesti teadlik sellest, et 15. detsembril 1998 välja antud patenti US 522 ja 17. aprillil 2001 välja antud patenti US 140, mille puhul ei ole vaidlust selles, et need ainsana on põhikohtuasjas asjakohased, ei ole tühistatud. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu viide patentide tühistamisele üksnes kordab kolmanda osalise vahekohtuotsuse punktides 193 ja 194 esitatut, mille sisule räägib ilmselgelt vastu nii selle otsuse ülejäänud osa, eelkõige selle punktid 51–53, kui ka Euroopa Kohtule kättesaadavaks tehtud toimikumaterjal.

31 Järelikult on eelotsuse küsimus vastuvõetav.

Sisulised küsimused

32 Kohe tuleb märkida, et Euroopa Kohtu toimikust nähtub, et Genentech väitis vahekohtumenetluses, et ta ei olnud kohustatud jooksvat litsentsitasu maksma, sest vastavalt litsentsilepingule eeldas selle maksmine esiteks seda, et valmistoode rituximab sisaldas CMVH aktivaatorit ja teiseks, et lepingu puudumise korral oleks selle aktivaatori valmistamine või kasutamine rikkunud litsentsitud patendiga seotud õigusi. Ainus vahekohtunik lükkas siiski tagasi need argumendid, mis tema arvates rajanesid litsentsilepingu grammatilisel tõlgendusel, mis on vastuolus poolte ärieesmärgiga võimaldada Genentechil kasutada CMVH aktivaatorit proteiinide tootmiseks, ilma et esineks oht, et selle tehnoloogia õiguste omaja esitab õiguste rikkumise hagi.

33 Eelotsusetaotlusest nähtub ka, et Genentech väidab põhikohtuasjas, et kohustades teda maksma jooksvat litsentsitasu õiguste rikkumise puudumisel, kuigi litsentsilepingu kohaselt kuulus see maksmisele vaid toodete puhul, mille valmistamine, kasutamine või müük oleks lepingu puudumise korral rikkunud litsentsitud patente, näeb kolmas osaline vahekohtuotsus talle ette põhjendamatuid kulusid, rikkudes konkurentsiõigust.

34 Järelikult, isegi kui vormiliselt näib eelotsusetaotluse esitanud kohus, nagu juba tõdetud käesoleva kohtuotsuse punktis 29, piiravat oma eelotsuse küsimust patentide tühistamise juhtumiga, tuleb tema küsimust käsitada nii, et see puudutab ka juhtumit, mil litsentsitud patentide õigusi ei ole rikutud.

35 Neil asjaoludel tuleb eelotsusetaotluse esitanud kohtu esitatud küsimust mõista nii, et ta palub sisuliselt selgitada, kas ELTL artikli 101 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus see, et sellise litsentsilepingu alusel nagu põhikohtuasjas kehtestatakse litsentsisaajale kohustus maksta tasu patenditud tehnoloogia kasutamise eest selle lepingu kogu kehtivusaja jooksul seda tehnoloogiat kaitsvate patentide tühistamise korral või juhul, kui õigusi ei ole rikutud.

36 Genentech ja Hispaania valitsus on seisukohal, et küsimusele tuleb vastata jaatavalt. Hoechst, Prantsuse ja Madalmaade valitsus ning komisjon ei jaga seda arvamust.

37 Genentech heidab ainsale vahekohtunikule ette seda, et ta ei võtnud arvesse litsentsilepingu ja ELTL artikli 101 selget sõnastust, kui kohustas teda tasusid maksma niisuguse toote müügilt, mis ei riku patenditud tehnoloogia õigusi. See äriühing väidab, et ta kannab võrreldes oma konkurentidega ELTL artikli 101 eesmärgil ja tagajärjel põhineva piirangu tõttu lisakulusid summas ligikaudu 169 miljonit eurot.

38 Sellega seoses tuleb toonitada, nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku punktis 75, et eelotsusemenetluse raames ei ole Euroopa Kohtu ülesanne läbi vaadata asjaolusid, mille on tuvastanud ainus vahekohtunik, ega ka tema poolt Saksa õiguse alusel antud litsentsilepingu tõlgendust, mille kohaselt on Genentech kohustatud jooksvat litsentsitasu maksma olenemata sellest, et põhikohtuasjas vaatluse all olevad patendid tühistatakse või nende õigusi ei ole rikutud.

39 Lisaks tuleb meenutada, et Euroopa Kohus on ainulitsentsilepingu kontekstis juba märkinud, et kohustus maksta tasu ka pärast litsentsitud patendi kehtivusaja lõppemist võib tuleneda ärilisest otsustusest litsentsilepinguga antud majandusliku kasutamise võimalustele omistatava väärtuse kohta, eelkõige juhul, kui see kohustus sisaldub litsentsilepingus, mis on sõlmitud enne patendi andmist (kohtuotsus, 12.5.1989, Ottung, 320/87, EKL, EU:C:1989:195, punkt 11). Sellistel asjaoludel, kui litsentsisaaja võib lepingu vabalt lõpetada mõistliku etteteatamisega, ei kuulu kohustus maksta tasu lepingu kogu kehtivusaja jooksul ELTL artikli 101 lõikes 1 ette nähtud keelu kohaldamisalasse (kohtuotsus, 12.5.1989, Ottung, 320/87, EKL, EU:C:1989:195, punkt 13).

40 12. mai 1989. aasta kohtuotsusest Ottung (320/87, EKL, EU:C:1989:195) tuleneb seega, et ELTL artikli 101 lõige 1 ei keela lepinguliselt kehtestada tasu niisuguse tehnoloogia ainuõigusliku kasutamise eest, mis ei ole enam patendiga kaetud, tingimusel et litsentsisaaja võib vabalt selle lepingu lõpetada. Selle hinnangu aluseks on tõdemus, et tasu on hind, mida tuleb maksta litsentsitud tehnoloogia ärieesmärgil kasutamise eest kindlusega, et litsentsiandja ei kasuta oma tööstusomandiõigusi. Seni kuni asjassepuutuv litsentsileping kehtib ja litsentsisaaja võib selle vabalt lõpetada, kuulub tasu maksmisele ja seda isegi vaatamata sellele, et ainuõiguslikult litsentsitud patendist tulenevaid tööstusomandiõigusi ei saa rakendada litsentsisaaja vastu tulenevalt nende kehtivuse lõppemisest. Nimelt võimaldavad sellised asjaolud ja eelkõige see, et litsentsisaaja võib litsentsilepingu vabalt lõpetada, välistada, et tasu maksmine rikub konkurentsi, piirates litsentsisaaja tegutsemisvabadust või tuues kaasa turu sulgemise mõju.

41 See lahendus, mis tuleneb 12. mai 1989. aasta kohtuotsusest Ottung (320/87, EKL, EU:C:1989:195), kehtib *a fortiori* ka niisuguses olukorras nagu põhikohtuasjas. Nimelt, kui litsentsilepingu kehtivusaja jooksul kuulub tasu maksmisele ka pärast tööstusomandiõiguste kehtivuse lõppemist, peab see seda enam paika enne nende õiguste kehtivuse lõppemist.

42 See, et põhikohtuasjas vaidluse all olevad patendid väljastanud riigi kohtud leidsid pärast litsentsilepingu lõpetamist, et litsentsitud tehnoloogia kasutamine Genentechi poolt ei rikkunud nendest patentidest tulenevaid õigusi, ei mõjuta eelotsusetaotluse esitanud kohtu poolt sellele lepingule kohaldatava Saksa õiguse kohta esitatud teabe kohaselt lepingu lõpetamisest varasema ajavahemiku eest tasu nõudmist. Sellest järeldub, et kuna Genentech võis vabalt lepingu igal hetkel lõpetada, siis ei kujuta kohustus maksta tasu lepingu kehtivusaja jooksul, mil olid jõus litsentsitud patentidest tulenevad õigused, endast konkurentsipiirangut ELTL artikli 101 lõike 1 tähenduses.

43 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb esitatud küsimusele vastata, et ELTL artiklit 101 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus, kui niisuguse litsentsilepingu alusel nagu põhikohtuasjas kohustatakse litsentsisaajat litsentsitud patentide tühistamise korral või juhul, kui patendiõigusi ei ole rikutud, maksma tasu patenditud tehnoloogia kasutamise eest lepingu kogu kehtivuse ajal, tingimusel et litsentsisaajal oli võimalik leping mõistliku etteteatamisega lõpetada.

Kohtukulud

44 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (esimene koda) otsustab:

ELTL artiklit 101 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus, kui niisuguse litsentsilepingu alusel nagu põhikohtuasjas kohustatakse litsentsisaajat litsentsitud patentide tühistamise korral või juhul, kui patendiõigusi ei ole rikutud, maksma tasu patenditud tehnoloogia kasutamise eest lepingu kogu kehtivuse ajal, tingimusel et litsentsisaajal oli võimalik leping mõistliku etteteatamisega lõpetada.

Allkirjad